

BOEKBESPREKING

G. de Grooth: Hotelbedrijfsleer. Uitgave: Ned. Uitg. Mij. Leiden, 1947, 209 blz.

door Drs. W. J. v. d. Woestijne

De schrijver schrijft als practijkman voor de practijk en geeft een aardig beeld van de veelzijdigheid van het hotelbedrijf. Hij baseert zich daarbij op een grote ervaring maar komt nergens boven deze uit. Zijn leerlingen aan de Horeca-vakschool zullen er verschillende goede wenken in vinden, die hen, vooral in het verkeer met de gasten, te pas zullen komen. De bedoeling van de schrijver is blijkbaar niet geweest een bijdrage te leveren voor de administratieve inrichting van een hotel, hoewel opmerkingen in die richting natuurlijk niet ontbreken. Hij houdt een pleidooi voor goede kostprijs-berekening, waarmede wij in principe gaarne instemmen, maar wij moeten de uitwerking daarvan voor rekening van de schrijver laten. Op blz. 170/1 geeft hij een voorbeeld van een prijsberekening voor een nacht logies bij een bezetting van 60 %, maar vergist zich daarbij doordat hem het onderscheid tussen procenten beneden en boven de honderd niet duidelijk is. Inplaats van de kostprijs bij volledige bezetting door 0,6 te delen vermenigvuldigt hij deze met 1,4. Dat dit fout is blijkt duidelijk, indien wij een normale bezetting van 50 % als uitgangspunt nemen. De kostprijs is dan niet 1,5, doch 2 maal de gemiddelde prijs bij volle bezetting. Dientengevolge komt hij tot een prijs van f 5,—, terwijl deze f 6,— zou moeten zijn.

De schrijver wijst wel op de vele en gevarieerde moeilijkheden, waar de practijkman voor komt te staan, maar dringt tot de bedrijfseconomische kern van de problemen niet door. Hij bewijst daarmede, dat er op dit terrein nog zeer veel bedrijfseconomische research-arbeid verricht zal moeten worden om aan het hotelbedrijf het noodzakelijk fundament te leveren.

J. v. d. Plas. De Schadeverzekeringmaatschappij. Haar bedrijf, organisatie, administratie en boekhouding. Derde druk. Nederl. Uitgeversmaatschappij N.V. Leiden, 377 blz.

door G. P. J. Hogeweg

Bij de eerste druk deelde de schrijver mede, dat dit boek bestemd was om de belangstellende lezer een inzicht te geven in het bedrijf van de Schadeverzekering Mij. en dat daarom ter wille van een goed begrip van de organisatie, de administratie en de boekhouding een korte algemene inleiding en behandeling van de diverse in de practijk voorkomende schadeverzekeringvormen vooraf ging. Die korte inleiding beslaat in de derde druk, die thans voor ons ligt, meer dan de helft van het boek, maar om 42 verzekeringvormen toe te lichten is deze omvang zeker nodig. Het komt mij voor, dat de schrijver daarin geslaagd is.

Natuurlijk moet de leider van een der afdelingen van een schadeverzekeringmaatschappij meer van de usanties weten, maar voor de belangstellende lezer, waaronder zeker ook accountants gerekend mogen worden, geeft het gebodene een goed inzicht, ook omdat de bijgevoegde modellen van in de practijk gebruikte formulieren een nuttige aanvulling zijn. Dat ook de berekening van poliszegel en de afwijkende regeling van de omzetbelasting behandeld wordt, verhoogt het belang van deze uiteenzetting voor de lezers van dit blad.

Het hoofdstuk Organisatie geeft een duidelijk inzicht in deze materie. Zowel het beursbedrijf als het provinciale bedrijf wordt beschreven en het optreden van gevolmachtigden en agenten en makelaars. Ook de organisatie van het gehele verzekeringswezen heeft de aandacht, waarbij de vrije verenigingen, zowel als de Hoofdgroep en Vak- en Ondergroepen ter sprake komen.

In het hoofdstuk over de Administratie behandelt de schrijver het vastleggen vande contracten voor verschillende soorten van verzekeringen en de controle op de volledigheid daarvan, alsook op de inning der premien. Ook deze uiteenzettingen worden met een groot aantal modellen toege-licht, waarbij ook de nodige aandacht aan de behandeling van schaden en aan statistische overzichten wordt gegeven.

Tenslotte behandelt hoofdstuk IX de Boekhouding in engere zin. Op de noodzakelijke interne controle wordt gewezen, en hoe die wordt ver-kegen zet de schrijver uiteen. Op dit punt had ik gaarne wat meer na-druk gelegd willen zien.

De schrijver, die het geheel uit de praktijk behandelt, beschrijft m.i. te veel het „hoe” en te weinig het „waarom”.

Ook bijv bij de bepaling van de Premiereserve voor lopend Risico komt dit duidelijk uit. De vaststelling van een percentage van de nettopremie voor eigen rekening op 50 % of op 40 % op grond van „ervaring” in het verleden, wordt wel toegelicht, maar het gevaar hieraan verbonden, door-dat de verhouding tussen korte en langlopende posten verandert, wordt niet naar voren gebracht.

Hoewel de accountantscontrole op de schadeverzekeringmaatschappijen natuurlijk niet wordt behandeld, geeft de schrijver met Model No. 70 wel een voorbeeld van een te publiceren accountantsverklaring. De derde en vierde alinea, die mededelen, dat de accountant zich van de aanwezigheid van de effecten en van de juistheid der vorderingen heeft overtuigd, en waarin de waardebepaling der effecten wordt toegelicht, zijn m.i. over-bodig, maar het is niet te ontkennen, dat nog vele accountants op die wijze tegemoetkomen aan het verlangen van het bestuur der gecontroleerde onderneming.

Ik kan kennismaking met dit boek aan accountants en studerende aan-bevelen.

**Handleiding ten dienste van Assistent-Accountants door P. Hoogwout.
Tweede druk 110 blz. Nederl. Uitgeversmaatschappij, Leiden.**

door G. P. J. Hogeweg

In dit boek heeft de schrijver ten dienste van assistent-accountants een uiteenzetting gegeven van de inrichting van het controle-dossier, zowel als van de wijze, waarop de controle van de verschillende boeken van een handelszaak z.i. dient te geschieden, en waarop de assistent in elk bijzon-der geval dient te letten.

Kennisneming van de uiteenzettingen van de schrijver is voor een beginnend assistent en voor studerende voor de accountants-examens aan te bevelen. Zij zullen er zin voor orde in de dossiers uit leren en hun verantwoordelijkheidsgevoel zal er door worden versterkt.

Schrijver heeft zich bij zijn behandeling een eenvoudige administratie met de gewone hulpboeken gedacht, maar behandelt de daarbij voor-komende controle-werkzaamheden uitvoerig, zodat de assistent, die zich deze beschrijving goed eigen gemaakt heeft, ook zal weten wat in die

gevallen gedaan moet worden, waarin de accountant een werkplan heeft voorgeschreven met andere maatregelen, dan de hier behandelde.

De invloed op de controle van een machinale boekhouding of een doorschrijfmethode heeft de schrijver niet behandeld, maar waarschijnlijk heeft hij dit aan het oordeel van de accountant, die de leiding van de controle heeft, willen overlaten. Die invloed toch is groter op het werkplan, dan op de wijze van uitvoering van het werk door de assistent.

Dat het werk door de accountant over eerste, tweede en derde assistenten verdeeld wordt, en dat de beginneling niet alle in het boek beschreven werkzaamheden te doen krijgt, heb ik er niet in gevonden, maar dat zal de assistent in de praktijk wel merken.

REPERTORIUM VAN LITERATUUR OP HET GEBIED VAN ACCOUNTANCY EN BEDRIJFSHUISHOUDKUNDE

*Redactie: Centrale Documentatiedienst inzake bedrijfsorganisatie N.V.
(C.D.B.)*

TIJDSCHRIFTENREPERTORIUM

A. ACCOUNTANCY

II. HET ACCOUNTANTSBEROEP

Enige opmerkingen over mogelijkheden en wenselijkheden van een verbijzondering in de uitoefening van het accountantsberoep

Schroeff, H. J. v. d. — Alvorens tot het eigenlijke onderwerp van behandeling over te gaan geeft schr. een enkel woord ter aflijning van beide richtingen van verbijzondering, differentiatie en specialisatie. Wat betreft de mogelijkheden van specialisatie is schr. kort: de nadelen van toepassing hiervan in het accountantsberoep overtreffen verre de voordelen. Een uitvoerige en systematische behandeling van de mogelijkheden van differentiatie, waarbij schr. een diepgaande analyse geeft van de voor- en nadelen van deze vorm van verbijzondering, met name de verbijzondering op de adviserende functie van de accountant.

A II 1 *Maandblad voor Accountancy en Bedrijfs huishoudkunde 21, No. 9
October 1947*

IV. LEER VAN DE CONTROLE

Selling budgetary control to the supervisor

Muth, F. J. — The author starts from the point of view that responsibility for cost control and cost reduction does not lie with a few top executives. The supervisors should be encouraged to offer for review the particular difficulties encountered in operating under their controls and their recommendations for improvement of procedure, and to base their plans for future operation on the premise that past practice is not always the best practice and that performance can become more effective through constant improvement of methods. Supervisors should be aware that the possibilities of obtaining fruitful suggestions for cost reductions from the individual workers are unlimited. Workers should therefore be encouraged to bring to their superiors ideas on better ways to do the job which in turn can lead to developments resulting in major cost reductions. A number of self-questions are summed up.

A IV 1 *The Management Review XXXVI, No. 9, September 1947*

Analyzing and determining the workload

Wylie, H. L. — Using practical examples the author shortly discusses the determination of the workload (that means the volume of paperwork) and its analysis, which logically covers two aspects: the long-range aspect, which has to do with anticipated volume paperwork and the seasonal variation, if any, of the anticipated volume; the short-range aspect which has to do with daily fluctuations in volume and special assignments of a non-repetative nature.

A IV 1 *The Management Review, October 1947*